

Valastyán Mihály ny. főiskolai docens, karnagy, rádióbemondó 1940-2013

Néhány megemlékező mondat Valastyán Mihály tanár úrról.

Mint kolléga 1971-ben kerültem vele kapcsolatba s ez a kölcsönös tiszteleten alapuló, barátinak, jó kedélyűnek is mondható munkakapcsolat 1990-ig, nyugdíjba vonulásáig tartott. Több területen is dolgoztunk közösen.

Elsősorban kb. 1959-től, a főiskola énekzene tanszékén. E közös tevékenységünket áthatotta az – az általam nagyon tisztelt s máig is vallott munkaforma – mely a többi kolléga szeretetén és tiszteletén alapult. Ez volt az, melyet néhány másik idősebb munkatársamtól és Valastyán tanár úrtól is megtanultam. Miska bácsi (a hallgatók s kollégái is, akik szerették, csak így nevezték) öblös hangja betöltötte a folyosót, tanszéki szobát, tantermeket egyaránt.

Az iránta megnyilvánuló tiszteletet és megbecsülést azonban nem ez a folyosót betöltő szép orgánumból (melynek, mint rádióbemondó és elsősorban, mint kiváló bariton-énekes is használt vette), hanem a munkatársait megbecsülő, velük együttműködő, nagy szakmai tapasztalattal rendelkező tanár-egyéniségéből eredt.

Főiskolai munkájának gerincét a tanító szakosok ének oktatása, karvezetés tanítás valamint a rátermettebb, tehetséges hallgatók magánének oktatása tette ki. Ezt számos, rá azóta is nagy-nagy szeretettel visszaemlékező régen végzett, s tovább is tanult énektanári diplomát is szerzett hallgató bizonyítja. Főiskolai munkájának jelentős részét tette ki – az azóta, talán éppen az ő nyugdíjba vonulásával megszűnt – karvezető-képzés is, melynek keretében az arra érdemes hallgatók „C” kategóriás karvezetői vizsgát tehetek, s közülük máig is aktív kórusvezetőként működnek iskolákban és helyi énekkarokban.

A főiskolán töltött évei alatt a hallgatók és kollégái számára is emlékezetesen szép művészi élményt jelentettek azok a tanári hangversenyek, melyeken ő is fellépett, hangjának gyönyörű zengése, előadásmódjának szuggesztivitása, jó előadói alkata, mely egyéniségéből is fakadt. Országos szempontból is kiemelkedő volt karnagy munkája, a Győri Liszt Ferenc Kórusal országhatárokon belül és kívül is nagyon sok sikert ért el, melynek – nagy örömmre, mint zongorakísérője – tanúja is lehettem. Kórusának tagjai, szerették, tisztelték, jó értelemben (mint a jó kórusvezetőktől általában) „tartottak” is tőle, de emberileg a legnagyobb megbecsülés övezte e téren is, akár csak karnagy kollégái között is.

Számomra a Valastyán Mihály tanár úrral együtt eltöltött évek az oktatói munkámban és a főiskolán kívüli közös tevékenységekben is szakmailag, művészileg és az emberi kapcsolatokban gazdag és maradandó élményt jelentettek.